

Umijte si roke, umijte si roke!
Tako!

Hotel sem mu nekaj povedati.
-Menda so lažne informacije,

a kaže, da bo od ponedeljka
naprej karantena.

Vsak četrti dan boš šla
lahko v trgovino.

Zagotovo.
Sicer se govori, da to ni res ...

Karantena mora biti.
Od danes naprej.

MATIJEVIĆI V IZOLACIJI

Nihče te ne bo mogel rešiti.
-Poberi se!

Pridi sem.
-Vito, takoj pridi sem.

Papež bo nagovoril ves svet.
Ne bodite tako neumni.

Kako dolgo bo trajalo?

To je tvoja zadnja priložnost.
-Kako dolgo bo trajalo?

Eno uro.
-Toliko, kot je treba. Ne odhajaj.

Ne morem ostati eno uro.
-Ostani tako dolgo, kot lahko. Pridi.

Takoj pridi sem.
-Zdaj bo igral igrice z neverniki.

Takoj pridi sem.

Potolaži nas, Gospod.

Poglej si človeštvo,
ki je prežeto strahom in tesnobo.

Potolaži nas, Gospod.

Še drugo.
Malo se premakni.

Ni fora,
da greš tisočkrat čez, bedak.

Potem me samo srbi.

-Ja, ampak ...

Se lahko sam pobriješ?

Če bi imel
za sabo ogledalo.

Govorim samo o tem,
kaj se lahko zgodi. -Ne bo se.

Tudi jaz upam, da se ne bo.
Kaj pa če se virus septembra vrne?

Zdaj so lepo povedali.

Pogodbo bom podpisal
pred septembrom.

Pravim ti, kako bo. Spet bo
karantena. Ne bo treningov.

To še ne pomeni, da ne morem
pri Dinamu podpisati pogodbe.

Kaj boš tam počel?

Prišel boš k Dinamu
in nihče ne bo igral nogometa.

Podpisal bom pogodbo in dobival
bom plačo. -Poslušaj me. Vito.

Ne moreš igrati playstationa.
-Bomo videli, kaj bo. Zakaj?

Pojdi v sobo.

Noa, ko jaz govorim ...
-Spet igra igrico. -Ni res.

Šel bo v sobo.
Počakaj, da mu povem.

Vito!
-Paše tukaj?

Rekel sem, pojutrišnjem.
-Vito!

Lahko povem?

Težavo imaš. Rad bi bil
sam v sobi, kjer bi imel mir. Ne?

To si tudi jaz želim.

Še dve predstavitvi moram narediti.

Je že pol enih.
-Do desetih imam čas.

Fuj, Vito!
Ves čas se dotika svoje riti.

Paše ta risba semle, Matej ...
Fuj!

Ni bila v riti, ampak na riti.
-Očka!

Daj mi ljubčka.
-Očka, po riti se je šlatal,

zdaj pa mene po glavi.
-Ni res. -Vito!

Laže.

V sobo!

Pojdi v sobo!

S temle te bom mahnil.

Uro imam, bedak.
Ne hodi iz sobe.

Playstation moram vzeti.

Ne moreš ...
Me hecaš?

Pohiti!

Zakaj ga zdaj potrebuješ?

Kje je metronom?
-Kaj je to? Na mizi. Za Matejem.

<Imaš pisalo? Zgoraj
napiši majhen decrescendo.>

Imam.

<Potem pa kar.>
-Nad G-jem?

<Nad prvo četrtnko,
ki se pojavi.>

Tako.

<Kar daj.
Nato ohranjaš normalno dinamiko.>

<Piano pride pozneje.>

<Tako, ja!>

<Zdaj pa decrescendo,
tako kot si ga naredil nad G-jem.>

<Tisti del je bil super.>
-Prav.

<Prosimo Te za usmiljenje
za naše bolnike,>

<vrni jim zdravja in omogoči,
da se zahvalijo v tvoji cerkvi.>

<V imenu našega
Gospoda Jezusa Kristusa,>

<tvojega Sina, ki s tabo živi
in kraljuje v slogi ...>

Noa, nehaj.

<Za vekomaj.
-Amen.>

Desetkrat močnejši od tebe.

Brezveze,
če je tako velika.

Bolje je, če je majhna.
-Poglej zadaj.

Pokaži zadaj.

Tega ne znam narediti.
-Ne znaš?

Sleciva si majico.

Kaj je?

Petdesetkrat sem močnejši od tebe.

Takole.

Daj.

-Počakaj.

Piše, da se bo šola začela,
ne pa kdaj.

Začne se v ponedeljek.

Nehaj.

Nehaj.

-Daj, no.

Poberi knjigo.

Ne.

Sestaviva to sestavljanke.

Daj.

Daj, reši jo.

-Koleno me boli.

Ne morem ti pomagati.

Reši jo.

Daj! Koliko stane sok ...

-Ne morem. -Moraš. -Ne!

Daj, Peter,

čas se izteka.

Tu se ne meri časa.

-Sok je deset kun. Čips pet.

Pohiti, no. Da se znebiva tega.

Ne bom ves dan tu sedela.

Kariera?

Super.

Bolje ne bi moglo biti.

Vzpenja se. Navzgor.

Super, ja ...

Boste upoštevali ocene

iz preteklega polletja
ali samo iz tega?

Komaj je dobil trojko.

Kaj pa je z negativnimi ocenami iz prejšnje šole?

Tega ne bomo povedali.
-Vse sem popravil.

Ne razumem ...

Kako naj ne bi upoštevali tvojih negativnih ocen?

Resno sprašujem.
Jih ni v dnevniku?

Niso prepisali ocen iz prejšnje šole.

Dokler ne plačaš.

Denar ...
-To je preslabo.

Denar ...
Vse odpira.

Veš, kaj so šivi?

Pridi k mamici. Pridi.

Nič ...

Nič ne delam.

Močno ga potegni.
-Ne. Takole se obrni.

Tudi zajokal nisi.

Daj ga meni.

Tudi kaplje krvi ni.

Ne. Daj.

Ta ni AFK. Ni AFK.

Z granato sem ga ponesreči.

Vrzi AVP! Vrzi AVP.

Utišaj papeža.
Ne bomo ga zdaj poslušali.

Ugasni televizor.
-Utihni.

Zaradi nas ugasni televizor.
-Ne.

Da bi nam papež voščil
vesele velikonočne praznike.

Včeraj sem pet ur
poslušal mašo. -Ne.

Prosim, vsaj medtem ko jemo.
-Te mika? Umakni se.

Jezus Kristus.

Iskreno ti bom povedal.
Prav naporna si ...

Cerkev, cerkev ...
Pretiravaš s tem.

Očka vsak dan moli.
-Tiho.

Veste, očka vsak dan moli.
-Muha je.

Res?
Nisi zaprla okna.

Prosim te, ugasni. Ne bomo
poslušali, medtem ko jemo.

Matej, slikaj nas.

Premakni.

Prosim, jemo.

Kaj bi ukinili?

Ugovor vesti.
O tem bo odločal zakon.

Kaj?

Mama ne bo več mogla reči,
da ne želi delati splavov. -Tako je.

Morala jih bom delati, dajati
tablete za prekinitev nosečnosti.

In podobno.
Ampak nikoli ne veš ...

Skratka, to je sporočila vlada.

Kaj pa če otrok umre v maternici?

Potem je to treba opraviti.

Si že kdaj?

-Ne.

No, včasih je treba.

Ko ženska pride in je že vse zunaj ...

Vem, da jeste ...

Jaz dokončam,
da ji ni treba v bolnišnico.

Ker bi jo iz bolnišnice tako ali tako
poslali nazaj k meni.

Kaj pa otrok?

Ker močno krvavi, ima krče
in boli jo. Ko vse visi zunaj,

samo povlečem ven.
Neha krvaveti in neha jo boleti.

Samo v teh primerih.

In kdaj boš ...

-Slikal bom mamó ob morju.

Lahko jaz tebe slikam?

Imam še tri filme.
Vstaviti ga moram.

Tukaj je slika.

Si videl?

-Ja.

Še enkrat!

Tu noter gre svetloba,
tu lahko gledaš in tu je film.

Aparat ima dve komori.
Vidiš?

Odpri jo.

-Ne, potem bi se film osvetlil.

Tega se ne smeš dotikati.

-Lahko še enkrat?

Še enkrat.
Tukaj s strani pritisneš.

Še ti daj malo.

Ne tako.
Kaj delaš?

Mama dela tako.
-Ne tako. -Ampak mama ...

Poslušaj ...

Veš, do kje imam zobe? Skoraj
do tule. Zato jih moram takole.

Tako se ne ščetka zob.

Mama me je tako naučila.
Res! -Prav.

Lahko, prosim?
-Počakaj. Gledam.

Kako dolgo še?

Vadim.
Ne morem prekiniti.

Kaj je to?

Kaj?

Stokaš kot kak punca.

Pa kaj ...
Pomembno je, da vadim.

V redu.

V redu.

Tebe pa se ne sliši,
ko vadiš?

Sliši se me normalno,
ne stokam kot punca.

Kaj pa je normalno?

To bi moral vedeti.

Oprosti, ne bom te motil ...

Samo tipkovnico ...

Matej? -Prosim?
-Juho imaš na mizi.

Prav.
-Matej. -Prav.

MATIJEVIĆI V OSAMI

Režija

Poglej ...
Ne more priti k mami.

Boš juho?

Akademija dramske umetnosti,
Zagreb 2020